

N:o 14.

Uppläst och godkänd af Första Kammaren den 4 April 1883.
— — — — Andra Kammaren den 4 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, om upphäfvande af sista punkten i § 16 mom. 1 af Förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 4.)

Till Konungen.

Uti det förslag till våra kommunallagar, som af särskilda komiterade utarbetades, och uti det förslag till samma lagar, som af Eders Kongl. Maj:t genom proposition framställdes till 1859—1860 års Riksdag, förefans ej något förbud mot vare sig kommunal- eller kyrkostämmors hållande på söndag, men Riksdagen föreslóg ett förbud mot så väl ordinarie kommunal- som ordinarie kyrkostämmors hållande å dag, då gudstjenst hålles. Eders Kongl. Maj:t godkände Riksdagens åsigt i afseende å kommunalstämma, och i 16 § af förordningen om kommunalstyrelse på landet stadgas, att ordinarie kommunalstämma icke får ut sättas till dag, då gudstjenst hålles, men i afseende å kyrkostämma finnes intet hinder att hålla sådan å söndag.

Å så väl kyrkostämmor som icke ordinarie kommunalstämmor förekomma emellertid i allmänhet lika så verldsliga ämnen som de, hvilka förekomma å de ordinarie kommunalstämmorna, och flerfaldiga olägenheter äro förenade med ett ovilkorligt förbud mot de ordinarie kommunalstäm-

mornas hållande å söndag, särskildt i de glest befolkade landskommunerna. Det är icke alltid så lätt för befolkningen i de stora vidsträckta kommunerna att besöka en stämma, som hålles å arbetsdag, då den idoge mannen, äfven om han gerna ville besöka stämman, icke kan det, emedan han ej kan uppoffra en sådan dag. Erfarenheten har ock visat, att sällan någon stämma är så fåtaligt besökt, som de ordinarie kommunalstämmorna, hvilka måste hållas å söcknedag. I allmänhet är det endast de stämmans lokal närmast boende och de, som icke af arbete äro förhindrade, som då besöka stämman och diktera besluten. Annorlunda är förhållandet, då stämmorna hållas å söndag, då befolkningen samlas till sina kyrkor, i hvilkas närhet stämmorna hållas omedelbart efter gudstjenstens slut, och då stämmorna kunna och jemväl bruka besökas af alla, som vilja deltaga i kommunens angelägenheter. Väl kunna undantagsfall gifvas, då en stämma lämpligast bör hållas å söcknedag, men detta synes böra bero af det särskilda förhållande, som påkallar ett sådant undantag, och icke af någon i lag bestämdt gifven föreskrift.

På grund af det anförda har Riksdagen, efter hos densamma skedd framställning i ämnet, för sin del, med upphäfvande af sista punkten i § 16 mom. 1 af Förordningen den 21 Mars 1862 om kommunalstyrelse på landet, beslutit, att nämnda paragraf hädanefter skall ega följande lydelse:

Kungörelse om kommunalstämma utfärdas af ordföranden, eller, i händelse af hans förhinder, af vice ordföranden, och skall innehålla bestämd uppgift om tid, ställe och öfverläggningsämne för sammanträdet. Kungörelsen uppläses från predikstolen fjorton dagar eller minst en vecka derförut. Är kommunalstämma utsatt till dag, då gudstjenst hålles, skall kungörelsen den dagen å nyo uppläsas.

För ärende, som fordrar så skyndsam handläggning, att kallelse icke medhinnes så tidigt, som nu är föreskrivet, må kommunalstämma kunna hållas efter kortare kallelsetid och äfven samma dag, då den pålyses; dock må vid sålunda utlyst stämma beslut ej fattas om utgift eller erläggande af bidrag dertill.

Detta sitt beslut får Riksdagen härmed hos Eders Kongl. Maj:t tillkännagifva.

Med undersätlig vördnad:

o. s. v.:

Stockholm den 4 April 1883.